

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

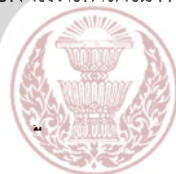
ประเด็นวินิจฉัย

๑. คำร้องของผู้ร้องขอด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๙๑ หรือไม่

๒. การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นกรณีต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ ซึ่งมีผลทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๙ (๕) หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้ว ปัญหาประการที่ ๑ ว่าคำร้องของผู้ร้องขอด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๙๑ หรือไม่ เห็นว่าตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ปรากฏรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกร้องและแสดงวัตถุประสงค์เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของนายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๙ (๕) เนื่องจากการกระทำที่มีลักษณะก้าวก้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการในสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งคำร้องดังกล่าวมีสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๖ คน ลงลายมือชื่อเป็นผู้ร้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์คือจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา ส่วนคำร้องฉบับลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นเรื่องการแก้ไขเฉพาะข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องและเหตุผลสนับสนุนเพื่อให้คำร้องฉบับลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ชัดเจนยิ่งขึ้น การที่นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ลงลายมือชื่อแต่ผู้เดียว ย่อมไม่มีผลกระทบต่อเงื่อนไขการยื่นคำร้องในส่วนอื่น ๆ เพราะมิได้เป็นการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงประเด็นตามคำร้องเดิม จึงเห็นว่าคำร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ

LIRT

แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๙๑ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๓)

ในปัญหาประการที่ ๒ การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นกรณีต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ ซึ่งมีผลทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๙ (๕) หรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกวุฒิสภาและประธานวุฒิสภาได้มีคำสั่งวุฒิสภาที่ ๒๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภาจำนวน ๑๑ คน มีผู้ถูกร้องเป็นประธานกรรมการ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คุณหญิงจรรววรรณ เมณฑกา ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีหนังสือที่ ตม ๐๐๐๒/๒๕๕๓ ถึงประธานคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภา ขอรทราบความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ต่อมาในวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องในฐานะประธานคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือที่ สว(คกม.) ๐๐๑๒.๑๒/๒๐๔ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน โดยส่งบันทึกความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภา เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (คุณหญิงจรรววรรณ เมณฑกา) ให้ จึงมีปัญหาว่า การกระทำของผู้ถูกร้องดังกล่าวเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ ในปัญหาข้อนี้ เห็นว่า บันทึกความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภา ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นเพียงความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการฯ ที่ต้องนำเสนอประธานวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภาเท่านั้น คำปรึกษาหรือความเห็นไม่อาจนำไปอ้างอิงเพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐต้องปฏิบัติตามความเห็นนั้นแต่อย่างใด ดังนั้น การให้คำปรึกษาหรือการให้ความเห็นดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการก้าวล่วงแทรกแซงผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ของผู้ใด เพราะมีฉะนั้นแล้วการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกวุฒิสภาในการอภิปรายในวุฒิสภาหรือในรัฐสภา ในประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของข้าราชการ การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย ข้าราชการ ตลอดจนการให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งก็จะเป็นการใช้สถานะหรือตำแหน่งเข้าไปก้าวล่วง หรือแทรกแซงไปทั้งหมด ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้ถูกร้องส่งบันทึกความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภา

ฉบับดังกล่าวข้างต้นไปให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตามคำขอ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ไม่อาจอ้างถึงความเห็นดังกล่าวเพื่อบังคับให้ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำต้องปฏิบัติตามความเห็นนั้นแต่ประการใด คงเป็นแต่เพียงเหตุผลประการหนึ่งในการใช้เป็นข้อสนับสนุนความคิดเห็นของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเท่านั้น ประกอบกับในคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกร้องเป็นประธานกรรมการที่ปรึกษากฎหมายประธานวุฒิสภามีได้ระบุตำแหน่งหรือสถานะของผู้ถูกร้องว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งการลงนามในหนังสือส่งบันทึกความเห็นไปให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตามขอ ก็มิได้ระบุสถานะของผู้ถูกร้องว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภา จึงไม่มีการใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นสมาชิกวุฒิสภาเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวแต่ประการใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องไม่เป็นกรณีต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑๙ (๕)

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ